

Ma nhỏ sống trong một lâu đài cổ nằm tí trên đỉnh núi xa xôi.

Giống như cha mẹ và các anh chị khác, Ma nhỏ nằm ngủ cả ngày trên chiếc giường lạnh lẽo.

Đêm xuống, chỉ khi đồng hồ báo nửa đêm, Ma nhỏ mới thức giấc.

Hấp! Cậu nhảy ra khỏi giường và mặc quần áo vào.

Ợc! Ợc! Cậu sà xuống uống một bát không khí trong lành và ăn ba lát bánh mì nướng tấm sương.

Ma nhỏ rất thích ăn điểm tâm.

“Ồi chao, món mứt cay sè này mới ngon làm sao!”, cậu thốt lên.

Ăn xong, cậu đi xuống nhà...

– Bố, mẹ, con ra ngoài chơi được không ạ?

– Ồ được, con yêu! Con có thể ra chơi với các bạn của mình. – Mẹ đáp.

– Nhưng con nhớ phải trở về trước khi
mặt trời mọc nhé, con yêu! – Bố dặn thêm.

Ma nhỏ chạy đến thòm bố một cái thật kêu, ôm mẹ một cái
thật chặt... rồi cậu bước qua bức tường đá và ra khỏi lâu đài.

Đến công viên, Ma nhỏ rất vui khi gặp bạn đêm tối.

– Đêm tối ơi, hôm nay bạn mới xinh đẹp làm sao!
Chiếc váy đen nhung và nụ cười nửa vầng trăng
cùng chiếc vòng cổ đầy sao lấp lánh của bạn trông
tuyệt lắm! – Ma nhỏ thốt lên.

Nghe lời khen, đêm tối hạnh phúc đáp lại:

– Cảm ơn cậu! Cậu là Ma nhỏ ngọt ngào nhất đó!
Hãy nhìn xem, tất cả bạn bè cậu: sói, cú, dơi...
đều ở đây cả rồi!

